

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 10 marca 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione – Włochy) – Ordine Nazionale dei Biologi, MX, NY, OZ / Presidenza del Consiglio dei Ministri

(Sprawa C-96/20) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Zdrowie publiczne – Artykuł 168 TFUE – Dyrektywa 2002/98/WE – Normy jakości i bezpieczeństwa dla ludzkiej krwi i składników krwi – Cel polegający na zapewnieniu wysokiego poziomu ochrony zdrowia ludzkiego – Artykuł 4 ust. 2 i art. 9 ust. 2 – Placówki służby krwi – Osoba odpowiedzialna – Minimalne warunki posiadanych kwalifikacji – Możliwość wprowadzenia przez państwo członkowskie bardziej rygorystycznego systemu – Zakres uznania przysługujący państwom członkowskim]

(2021/C 182/27)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Corte suprema di cassazione

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Ordine Nazionale dei Biologi, MX, NY, OZ

Druga strona postępowania: Presidenza del Consiglio dei Ministri

przy udziale: Sds Snabi, Agenzia Regionale Protezione Ambiente (ARPA)

Sentencja

Artykuł 9 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2002/98/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 stycznia 2003 r. ustanawiającej normy jakości i bezpiecznego pobierania, badania, preparatyki, przechowywania, wydawania krwi ludzkiej i składników krwi oraz zmieniającej dyrektywę 2001/83/WE w związku z art. 4 ust. 2 tej dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, które przewiduje, że jedynie osoby posiadające dyplom w dziedzinie medycyny i chirurgii mogą być wyznaczane na stanowisko osoby odpowiedzialnej za placówkę służby krwi, pod warunkiem że uregulowanie to jest pod każdym względem zgodne z prawem Unii.

⁽¹⁾ Dz.U. C 209 z 22.6.2020.

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 11 marca 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État – Belgia) – M.A. / État belge

(Sprawa C-112/20) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Dyrektywa 2008/115/WE – Artykuł 5 – Decyzja nakazująca powrót – Ojciec małoletniego dziecka, będącego obywatelem Unii Europejskiej – Uwzględnienie dobra dziecka przy wydawaniu decyzji nakazującej powrót]

(2021/C 182/28)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: M.A.

Strona pozwana: État belge

Sentencja

Artykuł 5 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich w związku z art. 24 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że państwa członkowskie są zobowiązane do należytego uwzględnienia dobra dziecka przed wydaniem decyzji nakazującej powrót zaopatrzonej w zakaz wjazdu, nawet jeśli adresatem tej decyzji jest nie małoletni, lecz jego ojciec.

(¹) Dz.U. C 161 z 11.5.2020.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 10 marca 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Westminster Magistrates' Court – Zjednoczone Królestwo) – Wykonanie europejskiego nakazu aresztowania wydanego przeciwko PI

(Sprawa C-648/20 PPU) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Pilny tryb prejudycjalny – Współpraca wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych – Europejski nakaz aresztowania – Decyzja ramowa 2002/584/WSiSW – Artykuł 8 ust. 1 lit. c) – Europejski nakaz aresztowania wydany przez prokuraturę państwa członkowskiego w celu przeprowadzenia postępowania karnego na podstawie środka polegającego na pozbawieniu wolności wydanego przez ten sam organ – Brak kontroli sądowej przed przekazaniem osoby, której dotyczy wniosek – Konsekwencje – Skuteczna ochrona sądowa – Artykuł 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej]

(2021/C 182/29)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Westminster Magistrates' Court

Strona w postępowaniu głównym

PI

Sentencja

Artykuł 8 ust. 1 lit. c) decyzji ramowej Rady 2002/584/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi, zmienionej decyzją ramową Rady 2009/299/WSiSW z dnia 26 lutego 2009 r., w związku z art. 47 karty i orzecznictwem Trybunału należy interpretować w ten sposób, że wymogi skutecznej ochrony sądowej, z której powinna korzystać osoba, wobec której wydano europejski nakaz aresztowania w celu przeprowadzenia postępowania karnego, nie są spełnione wówczas, gdy zarówno europejski nakaz aresztowania, jak i orzeczenie sądowe, stanowiące podstawę jego wydania, zostały wydane przez prokuratora, którego można uznać za „wydający nakaz organ sądowy” w rozumieniu art. 6 ust. 1 tej decyzji ramowej, lecz nie mogą podlegać kontroli sądowej w wydającym nakaz państwie członkowskim przed przekazaniem osoby, której dotyczy wniosek, przez wykonujące nakaz państwo członkowskie.

(¹) Dz.U. C 62 z 22.2.2021.